

POSTANOWIENIE

8 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 8 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku T. spółki akcyjnej w K.
z udziałem Gminy Sosnowiec
o zasiedzenie służebności przesyłu,
na skutek skargi kasacyjnej Gminy Sosnowiec
od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach
z 20 stycznia 2021 r., III Ca 1765/19,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 900 zł (dziewięćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia, rozpoczynający bieg po upływie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,

- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2021. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii

"czy skoro Skarb Państwa nabył z dniem 1 stycznia 1989 r., czyli w okresie przed dniem 1 lutego 1989 r. (w okresie obowiązywania zasady jednolitej własności państwowej, unormowanej w art. 128 k.c. w ówczesnym brzmieniu), w drodze zasiedzenia prawdo własności nieruchomości, co zostało stwierdzone orzeczeniem sądowym wydanym ponad 30 lat później (2009 r.), a następnie w stosunku do tej nieruchomości w dniu 27 maja 1990 r. nastąpiła komunalizacja, która również

została stwierdzona decyzją wydaną dopiero w 2016 r., to czy istnieje możliwość doliczenia przez przedsiębiorcę państwowego posiadania nieruchomości w okresie od dnia nabycia własności nieruchomości przez Skarb Państwa (1 stycznia 1989 r.) do dnia 27 maja 1990 r. lub do dnia 7 stycznia 1991 r. (zmiana ustawy o przedsiębiorstwach państwowych), do okresu posiadania nieruchomości prowadzącego do zasiedzenia własności nieruchomości przez przedsiębiorstwo państwowe?

Czy za będący w dobrej wierze można uznać podmiot, który nabył z mocy prawa z dniem 7 stycznia 1991 r. własność urządzeń przesyłowych posadowionych na cudzym gruncie, wcześniej należącym do Skarbu Państwa po dacie komunalizacji?,

nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zostało ono poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecnictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]

